

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XXII, številka 52

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

oktober 2021

JANČI
MEVŽELI

MILAN
MAJCEN

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

JOMALES

Gozdarske storitve

Jomales d.o.o.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

- * mleko *
- * probiotični navadni in sadni jogurti *
- * sladka skuta *
- * maslo * kajmak * sir za žar *
- * pregreta smetana *

Kmetija Kranjc

Budna vas 26a, Šentjanž

tel.: 041/577-908

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.

07/34 82 400

halobeton@gmail.com

GRADBENIŠTVO
IN GOSTINSTVO
ODLAZEK

tel.: 040/751-931

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

REJC Marija s.p.
KRMELJ 51

PREBRABA PRI MARJANI
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

Fotografiranje za osebni dokument in ostale izkaznice.
Fotografiranje prireditev, krstov, birm, porok, družin...
Snemanje iz zraka z dronom.

Presnemavanje videokaset na USB ali DVD.

Skeniranje in digitalizacija fotografij.

Natisk fotografij in izdelava fotoknjig.

Poslovna darila – koledarji, kemiki, vžigalniki, majice,...

Izdelava nalepk za steklenice in podobno.

Laserko graviranje na les, ter ostale materiale.

Izdelava hostij in cake topperjev.

Velika izbira že pripravljenih daril ali daril po naročilu.

Tisk na različne artikle po naročilu.

Kozmetika in domača lekarna.

Janez Matjašec s.p., Štajngrob 39
PE Šentjanž 19 (sušilnica), 8297 Šentjanž

Spoštovani bralke in bralci Šentjanškega glasa!

80 let je minilo – naj se nikoli ne ponovi! Tako daleč in spet tako blizu. Novi časi, a spet tako podobni tistim starim, davnim, kot da v vseh teh letih nismo popolnoma o ničemer razmišljali. Vse tisto slabo, nepojmljivo grozno od nekoč, morda ni tako slabo, vse dobro, pravo, morda ni več tako dobro. Ali je res vse tako relativno?

V teh dneh v naši krajevni skupnosti praznujemo krajevni praznik. Pravzaprav bolj kot praznujemo, negujemo spomin, se spominjamo in opominjamo. Minilo je dolgih dvakrat štirideset let od boja dveh herojev v Murncah. Spominjali smo se vsa ta dolga leta, a to spominjanje najverjetneje še nikoli ni imelo tako globokega pomena kot danes. Čez deset let bo najbrž spominjanje na iste dogodke imelo popolnoma drugačen ton. Najbrž se teh istih dogodkov ne bo več nihče dobesedno spominjal. Hodili bomo le še po stopinjah pripovedi, zgodb tistih od ust do ust in tistih zapisanih v knjigah. In če ne bomo brali in če si ne bomo pripovedovali, bodo zgodbe ostale zaklenjene v knjigah in jih naenkrat ne bo več, bodo pozabljene. Danes še obstajajo ljudje, ki se tistih časov spominjajo in jih vedno znova oživljajo med nami. V tej številki časopisa, ki jo berete, ste deležni pričevanja enega od teh ljudi. Daje pa ta številka še mnogo več. Poleg ustaljenih prispevkov o dogajanju od zadnje številke časopisa smo njeno vsebino namenili obletnici, ki jo obeležujemo. Zdelo se nam je prav, da zgodbo zopet ponese med vas in še posebej med naše najmlajše sokrajanke in sokrajane, ki so na temo uvodnega stavka tega uvodnika v prvem mesecu šolskega leta tudi likovno in literarno ustvarjali. Dejstvo je, da ni pomembna barva našega družbenega ali političnega prepričanja. Leta 1941 so si bili v večini še kako enotni, kaj je prav in kaj narobe, za čim stremimo. Mlada fanta sta dala svoji življenji za tisto edino pravo prepričanje. In kaj je bolj dragoceno od življenja? Najbrž prav zares nič. Kaj se je zgodilo in dogajalo štiri leta ali več kasneje, ona dva žal nista nikoli imela priložnosti doživeti. Ravno zato tudi ni prav, da so danes s strani nekaterih oblastnikov vsi živi in mrtvi borci v drugi svetovni vojni zmetani v isto temno brezno, za katerega nekateri še slišati priložnosti niso imeli, kaj šele, da bi ga pomagali kopati.

Vsem, ki negujejo spomin na čase druge svetovne vojne, lepa hvala, vam, drage sokrajanke in dragi sokrajani, pa iskrene čestitke ob krajevnem prazniku ter prijetno branje in negovanje zgodovine.

Vesna in Petra

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2021 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilo krajevne skupnosti Šentjanž

Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž

Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),

Vesna Perko (glavna urednica),

Simona Razpet (lektoriranje),

Boštjan Repovž, Milan Sotlar

(oblikovanje).

Prispevki:

zunanj sodelavci

Slika na naslovnici:

Milan Sotlar

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,

Šentjanž 22,

8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid

medijev, ki ga vodi Ministrstvo za

kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

Naj bo praznovanje pristno, iz srca, obarvano s spominjanji in opominjanji ter naj združuje. Vsem sokrajanke in sokrajanom krajevne skupnosti Šentjanž iskreno čestitam ob krajevnem prazniku!

Uredniški odbor Šentjanškega glasa

SPOŠTOVANI SOKRAJANKE IN SOKRAJANI!Krajevna skupnost
Šentjanž

Kljub upočasnjenemu toku dogajanj, ki so posledica korona epidemije, čas nezadržno hitro mineva in spet je v vas prišla pisana jesen. Vsaka jesen je v naši krajevni skupnosti nekaj posebnega, saj jo še dodatno popestrimo s praznovanjem krajevnega praznika. Letošnje praznovanje bo edinstveno, saj mineva 80 let od boja Milana Majcna in Jančija Mevžlja v Murncah. Ker živimo zanimive čase, je še kako pomembno, da našim znancem prenesemo ključno sporočilo spomina na dogodke leta 1941, ki se glasi: »Naj se nikoli ne ponovi!« Veseli smo, da so se obeleževanju obletnice pridružile učiteljice in učitelji naše šole ter učenkam in učencem letos še posebej podrobno predstavili zgodbo takratnega dogajanja. Želimo si, da bodo s takšnim sporočilom in okrepljeni s tem znanjem naši

najmlajši zrasli v zrele odrasle ljudi, ki jim bo svoboda in boj zanj vrednota in ne nekaj samoumevnega.

Veseli smo, da bomo imeli tudi člani sveta krajevne skupnosti Šentjanž skupaj z vami krajanji in krajkankami tudi letos razlog za praznovanje, saj se je, kljub že prej omenjenemu občasnemu počasi se vrtečemu kolesju vsakdana, v naši krajevni skupnosti letos marsikaj postorilo. Na tem mestu vas želim obvestiti, da so vsa za letos načrtovana dela v zaključni fazi. Trenutno se ureja še cesta na Zdevnem. Poleg tega se izvaja projekt, s katerim se zagotavlja kvalitetnejša oskrba s pitno vodo, ker je trenutna oskrba občasnno zdravstveno oporečna. Zaradi prevelikega vpliva vdora meteorne vode v sistem se namreč ob vsakem večjem nalivu voda skali in vsebuje zdravju škodljive bakterije. Zdravstvena inšpekcija je izdala odločbo, s katero smo zavezani k sanaciji oziroma novogradnji, ki je v teku. Dela morajo biti zaključena do konca leta.

Sprejet je bil tudi načrt dela za leto 2022, ki zajema drugo fazo sanacije ceste Zdevno, vodooskrbo do šole, mrliške vežice in pokopališča na Kalu in urejanje okolice mrliške vežice na Velikem Cirkniku. Seveda bomo tudi naslednje leto sledili vlogam krajanov in ideje ter potrebe po najboljših močeh pomagali realizirati.

Za zaključek vam izrekam iskrene čestitke ob krajevnem prazniku ter ob tej priložnosti tudi izrekam čestitko in poklon dobitniku letošnjega priznanja Krajevne skupnosti Šentjanž. Preživite lepo jesen in ostanite zdravi!

Boštjan Repovž, predsednik sveta KS Šentjanž

SPOŠTOVANI KRAJANKE IN KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

Občina Šentjanž

V oktobrski številki vašega tradicionalnega glasila vam najprej iskreno čestitam ob vašem krajevnem prazniku – prazniku družbeno izjemno angažirane lokalne skupnosti, številnih društev, krajanek in krajanov. Prazniku vseh, ki z marljivim delom na različnih področjih vsakodnevno ustvarjate prijetno in k napredku naravnano bivanjsko okolje.

Skupaj, v dobrem sodelovanju s krajevno skupnostjo, v dosego sorazmernega in uravnoveženega razvoja vlagamo veliko napora. Premiki na boljše so z rednim delom in sledenjem potreb vidni na več področjih. Ker v uredništvu Šentjanškega glasa skrbite za združitev in zapis pomembnejših dogodkov in vsebin, v nadaljevanju izpostavljam nekaj aktualnih tematik na investicijskem področju.

V polnem teku so dela v sklopu projekta hidravličnih izboljšav vodovodnih sistemov v sevniški občini, ki je financiran z evropskimi kohezijskimi sredstvi. Gre za ureditev vodovodne mreže na širšem območju Šentjanža s povezavo na vodovod Krmelj, projekt pa zajema tudi izgradnjo vodohrana Šentjanž in ureditev prečpališča.

V operativni pripravi je več projektov urejanja državnih cest na območju celotne občine, ki jih vodi Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, ena pomembnejših pa je rekonstrukcija državne ceste Šentjanž–Gline. Da bi zagotovila pogoje za rekonstrukcijo križišča državne ceste, je Občina v tem letu, ob skrbni pomoči Krajevne skupnosti in župnije, uspešno izvedla premestitev kapelice Lurške Matere Božje. Po pridobitvi vseh zemljišč, ki so še pogoj za izvedbo rekonstrukcije ceste, je objava razpisa za izbor izvajalca gradnje pričakovana še letos. Občina pa je prav tako pripravila projektno dokumentacijo za ureditev zunanjih športnih površin pri šoli.

Z namenom razširitve lokalne ceste na relaciji Kal–Svinjsko se zaključuje pridobivanje zemljišč za izvedbo. Gre za eno redkih še neasfaltiranih lokalnih cestnih povezav, za katero je v prvi fazi načrtovana razširitev, v nadaljevanju pa tudi asfaltacija.

Pomembno je tudi delo na področju skrbi za javne objekte, še posebna pozornost je namenjena urejanju poslovnih objektov. Na območju šentjanške krajevne skupnosti je v naslednjem letu načrtovana izgradnja nove poslovilne vežice na Velikem Cirkniku. Po prestavitvi trafo-postaje in zagotovitvi projektne dokumentacije je pred izdajo gradbeno dovoljenje za gradnjo. Urejena je bila odmera za odkup zemljišča za namen travnatega parkirišča pri pokopališču. Z odkupom objektov na Velikem Cirkniku bodo sproščene površine za bodoče ureditve.

Dobro sodelovanje in stalna povezanost med krajanji, Krajevno skupnostjo in Občino je dobra popotnica tudi za nadaljnje izboljšave, ki se uresničujejo s ciljem višanja bivanjskega standarda. Verjamem, da bo življenje v zelenih, od vrveža odmaknjenih, k napredku pa močno naravnanih krajih, še vse bolj cenjeno in zaželeno.

Spoštovane krajanke in krajanji krajevne skupnosti Šentjanž, želim vam lepo preživete jesenske dni, iskrene čestitke še enkrat ob vašem krajevnem prazniku ter vse dobro na vseh poteh življenja.

S spoštovanjem, župan Srečko Ocvirk

Izgnanci in begunci smo bili dejansko prve žrtve 2. svetovne vojne. Iz Šentjanža in okoliških vasi so izgnali 1.179 ljudi. Odpeljali so jih do Rajhenburga s kamioni in avtobusi. Od tam so morali peš na grad, kjer so spali na slami v hlevih. Očetje so morali v pisarno, kjer so morali poročati, kakšno imetje so zapustili doma. Zapis v nemškem jeziku in številko za okrog vratu so očetje prinesli v sobo, kjer je bila njihova družina. Ko so zbrali dovolj ljudi za en vlak, so jih nagnali peš do železniške postaje, kjer jih je vlak čakal. Odpeljali so jih v Nemčijo.

Z izseljevanjem so Nemci pričeli po 20. novembru in nato še dva tedna v decembru 1941. Takrat so zaradi snega prenehali voziti ljudi na grad. Zadnji izgon ljudi v nemška mesta je bil marca 1942. Ničesar niso imeli naši izgnanci, a srca in njihove ljubezni do rodne grude jim ni mogel vzeti nihče.

Bili so dnevi in dogodki, ki so vredni spomina. Dr. Tomaž Toporišič je dejal, da življenja padlih za svobodo in trpljenje tistih, ki so bili izgnanci, begunci, taboriščniki, nikakor ni bilo zaman. Spomin na te ljudi bo živel tako dolgo, dokler ga bomo ohranjali.

POVABILO

Odprtje razstave na temo izgnanstva bo **v soboto, 30. oktobra, po končani proslavi ob 13. 30 v Kulturni dvorani Šentjanž**, razstava bo na ta dan odprta do 17. ure.

Ostali termini, ko bo razstava na ogled, so:

nedelja, 31. 10., od 14. do 18. ure
torek, 2. 11., od 9. do 15. ure
sreda, 3. 11., od 9. do 15. ure
četrtek, 4. 11., od 9 do 15. ure
petek, 5. 11., od 9 do 15. ure

Vljudno vabljeni!

Rezka Repovž, predsednica KO DIS RS Šentjanž (tel. 041 218 401)

BOJ V MURNCAH

MILAN MAJCEN

Vodja civilne uprave za Spodnjo Štajersko Ueberreither je začel pospešeno udejanjati svojo napoved o izgonu Slovencev iz Posavja že 24. oktobra 1941. Vodstvo OF je pozvalo ljudi, da se izognejo izgonu in se priključijo narodnim borcem. Milan se je takoj odpravil s soborcem Jančijem Mevžljem iz Mokronoga pomagat sorodnikom in prijateljem odgnati živino na italijansko stran k sosedom in znancem, hkrati pa je širil med ljudmi idejo o odporu in oblikoval odbore OF. Nameraval je okrepiti svojo četo z novimi borci, ki bi se tako izognili izgonu v tujino. Nemški orožniki so bili obveščeni o gibanju obeh partizanov v okolici Šentjanža. Na

Milanovo glavo je bila razpisana bogata nagrada. In spet se je našel mladi gorečnejši in pohitel obvestiti nemško obmejno policijo v Šentjanžu, da sta oba pri Vodeniku v Murncah.

Orožniška patrolja štirih mož se je s strahom odpravila v Murnce. Niso se upali napasti, čakali so okrepitve. Okrog sedmih zvečer je prišel okrepljeni oddelek obmejnih stražnikov in takoj napadel. Ranjen je bil poveljnik oddelka. Milan in Janči sta se branila samo s pištolami in bombami. Pred tem pa so prišli tudi trije pripadniki tajne državne policije Gestapa in prevzeli poveljstvo nad skupino. Se naprej so čakali okrepitve in okoli enajste ure zvečer je prišlo kakšnih 30 pripadnikov nacistične zaščitne policije iz Krškega. Ko so posegli v boj, sta jih Milan in Janči zaustavila s strelji iz pištol. Ker pa jima je zmanjkalo bomb, sta lovila nemške v zraku in jih vračala napadalcem. Ranjeni so bili trije varnostni policisti in en gestapovec. Nekaj po enajsti uri je padel Janči, ki mu je ulovljena bomba eksplodirala v rokah, odbilo mu je roko in spodnjo čeljust. Takoj je umrl. Milan je ostal sam, večkrat ranjen od drobcev bomb, ki so eksplodirale v hiši. Toda odnehal ni in napadalci so zaustavili napad ter čakali nove okrepitve. Dopoldan je prišla četa rezervnega policijskega bataljona. Milan se je obnemogel zavlekel v varni kot, kjer je pričakal napadalce. Poslednji naboj je izstrelil v radovednega gestapovca in ga tudi pokončal. Nemci so Milana pokončali s

JANČI MEVŽELJ

strelji iz lahkih strojníc. Grobar mu je naslednji dan ob pokopu naštel 59 ran na prsih in trebuhu. Milan se je do konca boril v boju, ki je dejansko trajal šestnajst ur, napadalcev pa je bilo od približno petnajst zvečer, do okoli 140 naslednji dan dopoldne. Partizana sta imela dve pištoli in 4 bombe, napadalci pa so bili oboroženi s težkimi minometi in težkimi strojnícami.

Tri dni po boju so ju Nemci znova odkopali in pokopali z vojaškimi častmi. Spregovoril jima naj bi častnik Hitlerjeve vojske in ju postavil za vzgled junaštva svojim vojakom. Kaj je nacistično oblast v Trbovljah spravilo v to dejanje vojaških časti? Tretji val izгона

Slovencev iz Štajerske je potekal pod bistveno milejšimi ukrepi in nemške oblasti so se prikazovale zaščitniško do Slovencev ob odhodu. Da ne bi uboj obeh domačinov spodbudil med bodočimi izgnanci še večje sovraštvo do okupatorjev in da ne bi sledili njenemu vzgledu, naj bi vojaško spoštovanje umirilo domačine pred izgonom.

Milan Majcen je prvi slovenski narodni heroj, ki je padel v junaškem boju že leta 1941.

Milan Gorjanc

Janez Bregar

SPOMIN NA MILANA MAJCNA

Aprila 1941 je bila napadena Jugoslavija. Kmalu po začetku okupacije so se začela izseljevanja Slovencev predvsem v Nemčijo ali pa na območja Srbije in Hrvaške. Ker je med okupacijskima državama Italijo in Nemčijo potekala mejna linija po strugi potoka Hinja proti Krmelju, so bili še posebej dosledni pri izselitvi obmejnega območja okoli Šentjanža. Ostali so le starejši od 70 let in bolni. Na to območje so naselili Deutsche Arbeit Gemeinschaft – delovno silo iz območja Prlekije, ki je skrbela za živali in premoženje izseljenih iz območja Šentjanža. Ključke vseh domačij so predali v hrambo očetu intervjuvanca Janeza Bregarja, rojenega leta 1933. Znal je namreč nemško, sami pa so bili v Nemčijo izseljeni leta 1942. Čeprav je imel le osem let, mu je v spominu ostalo pretresljivo trpljenje Slovencev ob izseljevanju. Še posebej mu je v spominu ostalo srečanje z Milanom Majcnom leta 1941.

»To je bilo približno štirinajst dni pred njegovo smrtjo. K nam je prišel po cesti iz smeri Radeč. Pred prihodom domov je iz ljubljanskih zaporov rešil 46 zapornikov. Prežagal je rešetke. V tistem zaporu je bil tudi njegov brat Marjan. V tistem času, ko je prispel iz Ljubljane na Dolenjsko, je bila na dveh mestih prerezana telefonska povezava, ki je potekala med nemškimi enotami v Radečah ter preko Brunka do Šentjanža. Najbrž je

bilo to njegovo delo. Istočasno je iz šentjanške smeri prišel Kunstelj, ki je stanoval v stavbi, kjer so bili takrat krojač in čevljar, sedaj je trgovina KZ Sevnica. Oče je vprašal Milana, če bo kaj spil. Milan je odklonil povabilo na pijačo, ni pa zavrnil ponudbe grozdja. Oče je naju s sestro poslal po grozdje španjol v vinograd na najbolj sončni legi, ki je bil takrat že lepo zrel, sama pa sta odšla v hišo, kjer je oče imel pušelšank s krojaško mizo. S sestro sva prinesla Milanu v hišo grozdje, nato pa naju je oče le pogledal in vedela sva, da njenemu pogovoru ne smeva prisostvovati.

Po pogovoru z očetom se je odpravil proti Šentjanžu. Ustavil se je tudi v zadnji hiši v vasi Hrušice, pri sedanji hiši Jontezovih. S seboj je nosil granato. Slišal je, da se hiši približuje avtomobil. Takrat so seveda vozili bolj počasi. Iz balkona je hotel vreči granato nanj, ampak mu je to takratni gospodar Čot preprečil. Bal se je posledic napada. Nihče od družine ne bi ostal živ.

Boj v Murncah se je slišal tudi v Hrušice. Odmev streljanja in eksplozije granat so trajale od popoldneva do pete ure zjutraj naslednjega dne. Jančiju Mevžlju je poškodovano obraz (eksplozija granate mu je odtrgala čeljust) in je preminul že ob enajstih zvečer, naprej se je Milan boril sam. Kakor je znano, je pobiral granate in jih metal nazaj proti Nemcem ter jih tako 12 usmrtil. Po boju je k Bregarjevim prišel nemški vojak iz okolice Dunaja, ki je povedal, da če bi bilo v takratni državi 200 takšnih borcev, kakor je bil Milan, se ne bi upali vkorakati v Jugoslavijo.«

Janez Bregar iz Hrušic je eden redkih še živečih domačinov, ki je Milana Majcna osebno videl. Sam meni, da ga niso izdali Udeniki iz Murnc, ki so ga tudi pogostili v svoji hiši. Oče in sin sta bila kasneje po izdaji ustreljena v Mariboru. Informacija o vrnitvi Milana v rojstni kraj se je hitro razširila in prišla tudi na ušesa mladega fanta Simona Novaka, ki je bil doma iz Primštala. Stanoval je v hiši Kovačevih iz Šentjanža, kjer je opravljal delo vajenca za kovača in je znal popravljati tudi ure. Po opravljenih pogovorih takoj po končani vojni so prišli do zaključka, da je ravno ta fant obvestil nemške vojake, ki so takoj krenili proti Murncam in obkolili hišo Udenikovih.

Spominja se tudi slovesnosti po vojni, na kateri so si skupaj s sošolci ogledali ruševine hiše, v kateri je Milan Majcen bil herojski boj. Pove, da je na vratih stanovanjske hiše še vedno bila vidna sled krvi. Odtisi so pričali o njegovem krvavenju pri umikanju v zavetje proti kleti. Takoj po njegovi smrti so ga zavili v šotorsko krilo ter ga pokopali. Kmalu po pogrebu so ga odkopali ter posneli fotografije. Po koncu vojne so njegove posmrtno ostanke z vojaškimi častmi in pogrebno slovesnostjo predstavili na sedanje mesto na pokopališču v Šentjanžu.

Franci Ajnihar

"Bodi ti zmeraj jasno, da je tvoj košček zemlje prav tako dober, kot drugi kraji na svetu, in da imaš tu vse tisto, kar na vrhovih gora ali ob morju ali kjerkoli."

Mark Avrelj

Učenke in učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž ponosno obeležujejo spomin na padla junaka, ki sta zaslužna za svobodo kraja, v katerem živimo.

Pri urah slovenščine smo se dotaknili zgodovinskih dogodkov, jih opisali, izluščili bistvo in si oblikovali lastno mnenje. Z veseljem smo sprejeli povabilo k sodelovanju na literarnem

natečaju in učenci so svoj pogled na zgodovino in svoje občutke izlili na papir.

Nastala so odlična literarna dela, ki jih z veseljem delimo s širšo javnostjo.

Jasmina Vodenik

Po sledih časa, 80 let je minilo - naj se nikoli ne ponovi

V mesecu septembru smo z učenci od 1. do 5. razreda izvedli kulturni dan z naslovom Po sledih časa, 80 let je minilo - naj se nikoli ne ponovi. Z učenci smo si ogledali spominska obeležja v Šentjanžu in preko različnih zgodovinskih virov spoznavali dogodke, ki so se pred 80-timi leti odvijali v naših krajih. Učenci so nato likovno poustvarjali. Nastale izdelke smo razstavili. Z izbranimi izdelki smo sodelovali tudi na likovnem natečaju Po sledih časa, 80 let je minilo - naj se

nikoli ne ponovi, ki ga je razpisal krajevni odbor ZZB NOB Šentjanž v sodelovanju z JSKD Sevnica. Imeli smo tudi športni dan - pohod po poti Milana Majcna. Pri spomeniku v Murnicah nas je pričakala ga. Cveta Jazbec in nam še enkrat podrobneje opisala dogodke, ki so se dogajali davnega leta 1941.

Učiteljice razredne stopnje

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

Bil je 7. november,
ko Milan Majcen se je rodil.
Delal je v gostilni v Ljubljani,
a jo kasneje izgubil.

Šel v Mokronog je v partizane,
kjer marsikoga krogla zadane.
Tam Jančija Mevžlja je spoznal,
kateri je marsikatero pot ubral.

Iz Mokronoga v Murn`ce sta šla,
v Vodenikovi hiši se ustavila,
a šele takrat prava borba se je začela,
Vodenikova hiša se je v ogenj odela.

Bombe so letele sem ter tja,
hiša je bila obkoljena.
Le dva proti številnim sta se borila,
a na žalost po dolgih urah življenji izgubila.

Nemci so ju pokopali,
vojaške časti so jima zraven dali.
Spomenik v Šentjanžu pa še vedno stoji,
na njem se verz blešči,
ki odmeval bo še mnogo dni.

Milan Majcen, Janči Mevželj,
dve imeni srce eno,
domovini in svobodi izročeno.

Iza Majcen, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

ALJA ERMAN, 4. razred

BOJ V MURNCAH

V tistem kraju sem doma,
ki lep spomenik ima.
Čeprav le tiho v Murncah stoji,
o težkem boju nam govori.

Mi prababica je pripovedovala,
kako tuje vojake je s strahom opazovala.
Naenkrat so napolnili vas,
to bil zares grozen je čas.

A partizana Milan in Janči junaka sta bila,
v tisti hiši izdana, obkoljena, sama.
Do zadnje kaplje krvi sta se borila,
premoči sovražniku nikakor nista dopustila.

Za narod, domovino sta umrla,
svobodi vrata takrat sta odprla.
Nemo pričujeta, naj se nikdar ne predamo,
spoštujemo soljudi in radi se imamo.

Nik Zidar, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

ALJA OBLAK, 4. razred

NAJ SE NIKOLI VEČ NE PONOVI

Naj se nikoli več ne ponovi,
da bi streljali po vasi vsi.
Naj se nikoli več ne ponovi,
da nam bi tujci podirali vasi.

Naj se nikoli več ne ponovi,
da nas bi preganjali.
Naj se nikoli več ne ponovi,

da nam bi vse ljudi v Nemčijo odpeljali.

Naj se nikoli več ne ponovi,
da nam bi polja in travnike odvzemali.
Naj se nikoli več ne ponovi,
da bi po Šentjanžu tekla kri.

Patrik Prijatelj, 9. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

ANA VOZELJ, 4. razred

NAJ SE NE PONOVI

Nemci obkolijo hišo,
izhoda za pobeg več ni,
boriti se bo treba,
z vsemi preostalimi močmi.

Po urah boja,
pogumna padla borca,
pokopana sta bila
z najvišjimi častmi, vojaškimi.

Sedaj, čez več kot 80 let,
ko vojna le še v učbenikih živi,
molimo in upamo vsi,
da se kaj takega več ne ponovi.

Noel Ajnihar, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

17. novembra prijokal na svet,
mladenič pogumen, da spremenil bi svet.

Uren, marljiv fantič je bil,
pred nobeno oviro se ni skrnil.

Milan z družino se v mesto preseli,
kjer znanja veliko pridobi,
ko odraste se v gostilni zaposli
in eno si kar prilasti.

Toda ta kmalu propade,
a Milanova volja ne razpade.
Kot usposobljen vojak sam se pripravi,
z bratranecem v boj se odpravi.

Borita se noč in dan,
a nemški vojaki ne odidejo stran.
Janči, bratranec pogumen,
a vendar ne neumen,
prijel za orožje,
podal se v boj je.

Toda v hudi bolečini Janči zaspi,
Milan še naprej se bori.

Tudi njemu že malo se mudi,
saj celo dopoldne že sam se bori.

V bolečinah zmanjka mu moči,
tudi on za vedno zaspi.

Milan postane kraja heroj,
v naših srcih ohranja spomin na boj.

Laura Kramžar, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

Med vojnama je tekla kri v potokih,
ljudje so izgubljali ljudi v daljnih topovskih pokih.

Može v vojno pošiljajo
in žene trdo delajo.
Matere jokale so,
sinov več ne vidijo.

Granate pokajo,
možje pa padajo.
Obe strani vidita izgubo,
te vojne vodijo v pogubo.

Nekateri zmagajo,
drugi z glavo navzdol hodijo.
Pravega zmagovalca pa ni,
ker ni mogoče povrniti ljudi.

David Vozelj, 9. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

EVA GORENC, 4. razred

NAJ SE NIKOLI VEČ NE PONOVI

Janči in Milan sta se rodila,
dolgo pot sta prehodila.
Odšla sta v Murnce, saj sta bežala,
našla sta hišo, ki je nista poznala.

Sosedje so ju našli in izdali,
saj so ju dobro poznali.
Obkolili so hišo, da ne bi odšla,
imela sta pištolo, ki sta jo našla.

Borila sta se dneve in noči,
ampak sta začela izgubljati moči.
Jančiju je granata eksplodirala v roki,
sledili so številni poki.

Milanu pa je zmanjkalo krvi,
preveč je bilo vojaške snovi.

Žiga Krmelj, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

DOVOLJ JE BILO

Naj se nikoli več ne zgodi,
da pred našo hišo bi stali oboroženi ljudje,
nas podili iz lastne zemlje
in si lastili naše domove, gozdove, travnike in njive.

Naj se nikoli več ne zgodi,
da v moji domovini bi se pretakala vojna kri,
da bi mladi fantje umirali,
da bi tujci uperili orožje v naše oči.

Dovolj je bilo vojnih grozot in sovraštva,
dovolj mračnih senc na srca naša,
dovolj groznih temnih noči.

Samo spomeniki naj spomnijo nas
na tiste čudne čase,
na tiste črne luknje in granate,
samo spomeniki naj spomnijo nas,
da vojna ni za današnji čas.

Matevž Orešnik, 9. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

EVA VOZELJ, 5. razred

NAJ SE NE PONOVI

Milan Majcen se je rodil leta 1914 in umrl leta 1941, manj kot mesec dni preden bi dopolnil 27 let.

Delal je v gostinstvu in avgusta 1941 bil aretiran. Pobegnil je in se pridružil partizanom. Postal je komandir mokronoške čete. S soborcem Jančijem Mevžljem sta se odpravila v Murnce, kjer se je v Vodenikovi hiši zanju začel pravi boj. Borila sta se proti 140 nasprotnikom in po 18 urah boja izgubila življenji. Nemci so ju pokopali z najvišjimi vojaškimi častmi.

Milanu so med spanjem ubili mamo, očeta in dva brata. Milan je bil ubit med borbo. Dva izmed bratov pa sta preživela.

Med vojno je umrlo 6,5 % Slovencev. Zapisano je, da je Slovenija izgubila 42.000 ljudi. Po pogovoru in dokazih pa naj bi umrlo vsaj 65.000 Slovencev. Jugoslavija pa je glede na zapise izgubila 1.700.000 ljudi.

Imam bratranca, ki je star toliko, kot je bil Milan in si ne predstavljam, da bi umrl.

Zraven ostankov hiše pa živi moja prababica, hiša je bila majhna in jo skoraj z vseh strani obdajajo hribi. Milan in Janči sta hodila po zahtevni poti, kar lahko vidimo še danes.

Ne predstavljam si, kako bi bilo, da starše ubijejo med spanjem.

Naj se nikoli ne ponovi kaj podobnega vojni.

Po svetu se dogajajo različne stvari, dobre in slabe. Vsi si želimo da bi bil svet lep in pravičen, na žalost pa temu ni tako, kar vidimo tudi danes, ko se srečujemo s trenutno zdravstveno situacijo.

Neža Urbančič, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NEVA HOČEVAR, 4. razred

DRUGA SVETOVNA VOJNA

Pisalo se leto 39 je,
ko so zgodbe strašne začele se.
Vse ljudstvo prestrašeno je bilo,
vedeli niso, kaj vse je to.

Strelji, kriki in jok,
vsepovsod je bilo polno prestrašenih otrok.
Vsi oboroženi so bili,
nihče nikogar več poznal ni.

Tanki naša polja so zavzeli,
kasneje po celem svetu drveli.
Streljali so iz vseh smeri,
skoraj vsaka hiša že gori.

Leta 1945 se je končalo vse,
vendar celih 6 let so borili se.
Pustili vsepovsod so opustošenje
in preveč ljudi umrlo je.

Jože Slapšak, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NAJ SE NIKOLI VEČ NE ZGODI

V vojni veliko ubitih je bilo,
med njimi naš junak krvavel je zelo.

Letos pa obletnico slavimo,
v čast njemu jo proslavimo.

Hudi časi za nami so,
ko pred vojno bežali smo.

Zdaj pa covid nam grozi,
zato želimo si,
da zdravi bi bili vsi.

Maja Krajnc, 9. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NARODNA JUNAKA

Milan in Janči sta bila fanta iz dolenske vasi,
ki sta bila ponosna sinova slovenske krvi.

Bila sta prava partizanska korenjaka,
ki s svojimi dejanji postala sta narodna junaka.
Milan in Janči sta se kot bratranca skupaj za domovino borila,

a se na žalost v boju za svobodo za vedno poslovila.
Sedaj v miru počivata na Šentjanškem pokopališču,
a za vedno bosta v naših srcih junaka,
ki sta se do zadnjega diha borila na bojišču.

Njuno junaštvo dandanes spomenik časti,
kjer se verz Franceta Kosmača glasi:
»Milan Majcen, Janči Mevželj, dve imeni, srce eno:
domovini in svobodi izročeno.«

Jure Renko, 8. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

GLORIA JUSTINEK, 1. razred

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

V Murncah se dva moža
borita, da to bitko le dobita.
Nemci se ne dajo,
neradi se Slovincem predajo.

Vojna dolga in mučna je,
bojevnika ne predata se.
Granate po zraku so letele,
njune oči dolgo so bede.

Trudila dolgo sta se,
dokler jima od rok šlo je.
Dvoboj pa je trajal še in še.

Anže Pikelj, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

SLABI ČASI

Ti slabi stari časi so vojna prinesli in
veliko smrtnih žrtev nanegli.
To je zakuhal nemški državljani,
ki je zdaj po celem svetu poznan.
Nemci so napadli naš mali kraj

in povzročili pravi direndaj.
Milan Majcen in Janči Mevželj sta nas branila,
a sta na žalost oba izgubila.
Nemci so ju v znak spoštovanja pokopali
in zdaj se vsak vaščan, ki se spomni
njunih dejanj, zahvali.
Vojne in naših dveh herojev se še vedno spomnimo
in od njiju se vedno kaj novega naučimo.

Jaka Hočevar, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

GAŠPER PIKELJ, 3. razred

BOJ ZA SVOBODO

Nemški vrage hitijo, boj naredijo,
granate šumijo, metki letijo.

Junak puško v roki drži,
hrabri komarat mu ob strani stoji.

Se hlabro borita, granate lovita,
ni predaje, ni umika.

Tovariš izgubil je roko,
a on predal se ne bo.

Čeprav dočkala konec sta bridki,
za nas zmagala sta v bitki.

Žan Gaši, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

TIT MAJECEN KNEZ, 4. razred

JUNAŠKI BOJ

V Murncah bila je stara štala,
kjer sta se Janči in Milan bojevala.
Bila mlada fanta sta,
ki pred 80. leti partizansko čast reševala sta.
Kot za šalo sta bombe metala,
in sovražniku srh v kosti pognala.
Krvavi boj se zaključil,
ko Jančija ranijo in izmučijo.
Milan mu pomagal je,
a žal tudi njemu srce za domovino umrlo je.

Ema Ostrovršnik, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NIKA FUNDA, 2. razred

BOJ

Minilo je že 80 let,
od kar vaju ni več na svet'.
Velikim ljudem življenje sta rešila,
in hkrati tudi spremenila.
Odšla sta vaščane posvariti,
da bi se dalo še kaj spremeniti.
A so vaju zalotili,
s tem tudi življenja ogrozili.
Nemci za vaju so presenečenje priredili,
z bojem ga uprizorili.
Borila sta se z najboljšimi močmi,
na koncu Nemci boljši so bili.
Z bojem, ki sta ga prebrodila,
sta si kraj zaslužila.
S tem tudi veličino pridobila
in ime šole spremenila.

Tadeja Rozman, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

KRISTIAN KUSELJ, 3. razred NIK KOZOLE, 3. razred

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

Naj se nikoli ne ponovi pesem tistih groznih dni,
ko v naš kraj so Nemci prišli.
Slovencem so poskusili svobodo vzeti,
vendar so partizani z junaškim bojem uspeli to zatreti.
Najbolj pogumna sta Milan in Janči bila,
od hiše do hiše hodila sta in ljudi opozarjala.
V Murncah bila sta, ko Nemci so prišli,
in hišo z granatami začeli obmetavati.
Pogumno sta borila se za svobodo zlato,
prestregla in vrnila marsikatero granato.
Nemcev veliko premagala sta,
bila sta res dobra bojavnika.
Ko boj se je končal in bila sta do konca izmučena,
Nemci v hišo so prišli in videli,
da sta bila samo dva nasprotnika.
Oni so namreč mislili, da se z njimi veliko partizanov bori.
Iz spoštovanja so Nemci pokopali ju z vojaškimi častmi,
saj niso mogli verjeti,
da se lahko kdo s tako vnemo za svobodo bori.
Zaradi takšnih ljudi danes svobodni smo mi.
Naj spomin nanje živi in nas uči,
da se kaj takega nikoli več ne ponovi.

Ajda Vozelj, 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

MAJ ZAJEC, 5. razred

DVE IMENI, A LE ENO SRCE

Dva rodova, dva borca,
a srce le eno.
Pa čeprav padla sta za našo
domovino,
se to še v Nemčiji je častilo!
Dve imeni, posvečeni svobodni
volji državljanstva,
Janči in Milan
to sta prava rešitelja
Šentjanža.

Staš Ajnihar in Zala Zore, 6. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NAJ SE NIKOLI NE PONOVI

Velika vojna se je začela,
vse ljudi v strah vzela,
vojaki v vas so prihrumeli,
mlade fante in može so s sabo vzeli.

Žene in dekleta fante so čakale,
zvečer so jokale
in trepetale.

Junaški boj se je pričel,
mnogi v borbi so preminuli,
je poveljnik v izgubi.

Dva moža sta se do konca borila,
zmage nista pridobila,
saj žal sta izgubila.

V spomin imata Janči in Milan
dva velika spomenika,
nam pa v opomin,
da se kaj takega nikoli več ne prikrade v naš spomin.

Jakob Bec 7. r. OŠ Milana Majcna Šentjanž

NINA MOLAN, 4. razred

**Spremljajoče prireditve, ki se bodo
odvijale v soboto, 30. oktobra**

Spominski pohod

Po poteh Milana Majcna,
zbor pri spomeniku v Šentjanžu
v soboto, 30. oktobra, ob 7.30

Spominska razstava

Izgnanci iz Šentjanža 1941
v Kulturnem domu v Šentjanžu
od 8. do 16. ure

Spominska razstava

likovnih in literarnih del učencev OŠ
Boj v Murncah
ob prireditvenem prostoru v OŠ
od 10. do 16. ure

Ogled prikorišča boja v Murncah

Boj Milana Majcna in Jančija Mevžlja,
prevoz z avtobusom ob 11. uri s parkirišča pri
Kulturnem domu v Šentjanžu

**Srečanje in druženje udeležencev s
pogostitvijo med 13. in 16. uro**

VLJUDNO VABLJENI NA SPOMINSKO SVEČANOST

**Nemirna Mirnska dolina
in Posavje 1941**

**v soboto, 30. oktobra 2021, ob 12. uri
pri OŠ Milana Majcna Šentjanž**

Slavnostni govornik
MILAN KUČAN,
prvi predsednik Republike Slovenije

Pozdravni nagovori:

SREČKO OCVIRK, župan Občine Sevnica
VANDA GORENJC, predsednica KO borcev
REZI REPOVŽ, predsednica KO izgnancev
BOŠTJAN REPOVŽ, predsednik Sveta KS

Sodelujoči v kulturnem programu:

KOMBINAT, ženski pevski zbor
Kulturno društvo Godba Sevnica
Učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž
Marija Bajt
praporščaki s prapori
1. spominski dolenjski partizanski bataljon

**Program povezuje
JOŽICA PELKO**

Obiskovalci morajo spoštovati pogoje PCT
in navodila NIJZ o preprečevanju širjenja COVID 19.

Prvi šolski dan

V sredo, 1. septembra 2021, smo se ob deveti uri vsi učenci in učitelji zbrali na šolskem igrišču, kjer smo v šolo slovesno sprejeli 13 prvošolčkov. Ob sprejemu v šolsko skupnost jim je gospa ravnateljica podelila knjigo in rutico, s katero bodo voznike opozarjali na svojo prisotnost v prometu. Učenci so nato skupaj z razredniki nadaljevali pouk v matičnih učilnicah. Po malici je sledil ogled Silno vljudne predstave pod vodstvom Andreje Zupančič za učence od 1. do 5. razreda. Prvi šolski dan je minil nasmejano, sproščeno, učenci so se povratka v šolo zelo razveselili. Naj jih ta zagon in vedoželjnost spremljata skozi celo šolsko leto.

Vsem, ki so prispevali k spodbudnemu in varnemu začetku šolskega leta, se iskreno zahvaljujemo. Posebna zahvala gre veteranom PGD Šentjanž in policistom Policijske postaje Sevnica.

Jasmina Vodenik

Evropski šolski športni dan

V šolskem letu 2021/2022 smo se vključili v projekt Evropski šolski športni dan. Pridružili smo se mreži šol iz cele Evrope, ki je 23. septembra organizirala šolski športni dan z namenom promocije gibanja in športa med mladimi. Osnovni namen je predstaviti šport kot zabavno aktivnost in priložnost za druženje z vrstniki.

Športne vsebine smo izvajali na šolskih površinah, v okolici šole oziroma na območju KS Šentjanž (pohod). Sodelovali so učenci vseh oddelkov šole in tudi otroci iz vrtca, ki je priključen OŠ.

Prva triada

Za učence prve triade smo v sklopu akcije Atletske zveze Slovenije pod geslom »Začni mlad, tekniuj pošteno« organizirali tek na 200 metrov z namenom spodbuditi otroke k prvim atletskim korakom in jih ozavestiti o pomenu zdravega načina življenja. Teku so sledile še elementarne igre v naravi.

Druga triada

Za učence 4. in 5. razreda smo izvedli dve delavnici:

- **Kolesarjenje, kolesarski spretnostni poligon**

Za učence 5. razreda smo ta dan na šolskem igrišču pripravili spretnostni poligon za preverjanje spretnosti vožnje in obvladovanje samega kolesa. Učenci so pri vseh aktivnostih pridno sodelovali, se zabavali, pridobili so nova znanja, napredovali v spretnostni vožnji s kolesom in obenem naredili nekaj koristnega za svoje zdravje.

• Plesna delavnica

Za učence 4. razreda smo izvedli plesno delavnico. Učenci so plesali različne plesne ob različnih zvrsteh glasbe. Vsak učenec je imel priložnost voditi svoje sošolce v ritmu izbrane glasbe. Uživali so v igri plesnih kipov, kjer so morali okameneti ob izključeni glasbi.

Tretja triada

Učenci od šestega do devetega razreda so odšli na pohod. Odločili smo se za pohod »Po poteh Milana Majcna«, ki poteka po naši KS, in s tem počastili osemdeseto obletnico junaškega boja in upora proti okupatorju domačina Milana Majcna in Jančija Mevžlja. Pohod je bil dolg 13 kilometrov, uživali smo v lepem vremenu.

Oddelek podaljšanega bivanja

V oddelku podaljšanega bivanja so otroci izvajali naravne oblike gibanja in elementarne igre v naravi. Na prostoru šolskih igral so učiteljice organizirale štafetne igre, posvetile so se tudi ozaveščanju učencev o tem, kako pomembno je vsakodnevno gibanje in zdrav način življenja.

Vrtec

Otroci vrta so odšli na sprehod in so v sklopu akcije množičnega teka otrok tekli na 100 ali 200 metrov (prilagojeno starosti otrok).

Dragan Tominc

ŠOLA V NARAVI V ANKARANU

V ponedeljek, 27. septembra, smo se učenci 6. in 7. razreda odpeljali v Ankarano na že težko pričakovan plavalni tečaj. Spali smo v lepo obnovljenih hiškah in jedli v fini restavraciji, v kateri znajo res dobro kuhati.

Vsak dan smo plavali, pri čemer so nas učitelji dobro izmučili, zato smo imeli po kosilu počitek. Imeli smo tudi različne naravoslovne dejavnosti, kjer smo spoznavali življenje v morju. Obiskali smo tudi pokopališče školjk, tkali smo in iz starih majic sešili nakupovalne vrečke. Večkrat smo odšli tudi na igrala ali na igrišče, kjer smo se lovili in igrali različne športne igre. Še posebej nam je bil všeč izlet v Piran, kjer smo si ogledali dva muzeja in spoznali stari del mesta.

V petek, 1. oktobra, smo se vsi utrujeni vrnil domov. Bilo je res super, zato se že veselimo naslednje šole v naravi.

Ajda Vozelj, 7. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

OGLED GLEDALIŠKE PREDSTAVE

V petek, 8. oktobra, so imeli učenci 7.–9. razreda OŠ Milana Majcna Šentjanž kulturni dan. Odpravili so se v SLG Celje, kjer so za njih pripravili uro gledališke vzgoje. Spoznali so, koliko ljudi je potrebno za izvedbo predstave in bili presenečeni nad raznolikostjo poklicev zaposlenih.

Sledil je odmor za malico, za njim pa ogled predstave Kozlovska sodba v Višnji Gori. Učenci so uživali ob pogledu na dodelane in barvno pestre kostume, ob poslušanju in gledanju plesno-glasbenih točk ter ob modernizirani zgodbi, ki pa vseeno povzema bistvo knjižne različice.

Jasmina Vodenik

Teden otroka

V tednu otroka z naslovom Razigran uživaj dan smo z učenci od 1. do 5. razreda izvajali različne dejavnosti: s pravljico v nov dan, igranje namiznih in družabnih iger, gozdni dan, zabavno učenje z gibanjem, odmore smo si popestrili z glasbo in plesom. Mlajši učenci so si uro športne vzgoje popestrili z napihljivimi igrali v telovadnici. Imeli smo tudi predavanja o zdravem načinu življenja, prehrani, odvisnosti, o poškodbah, o

odraščanju in pozitivni samopodobi, ki so bila izvedena s strani ZD Sevnica. Obiskala nas je mlečna kraljica Ajda Podlesnik, ki nam je predstavila pomen mleka in mlečnih izdelkov Vsakemu učencu je podarila jogurt.

Verjamemo, da je bil ta teden učencem všeč in jim bo ostal v lepem spominu.

Učiteljice razredne stopnje

***Do drugih sem takšen, kot želim,
da so drugi do mene.***

JESEN V VRTCU

V letošnjem letu se je jesen začela ravno, ko se je zaključil evropski teden mobilnosti pod sloganom »Živi zdravo. Potuj trajnostno.« V tem tednu pozovemo k spremembi potovalnih navad, saj je ravno promet eden glavnih onesnaževalcev okolja. V vrtcu smo hodili več na sprehode in pohode, tekli, ugotavljali pravilnosti ter nepravilnosti v prometu. Na več mestih smo opazili poškodovan pločnik, ugotovili, da manjkata prehod za pešce in pločnik. Veselili smo se urejenih prehodov in pravilno parkiranih avtomobilov. S »smeškom« in »kiskom« smo ugotovitve označili. Pridružili smo se šoli na Evropski šolski športni dan in odtekli dolgih 200 metrov po kolovozu pri sadovnjakih. Prislужili smo si priznanje, na katerega smo zelo ponosni.

Na prvi jesenski dan pa nas je v vrtcu obiskala tetka Jesen. Vzgojiteljice so pripravile lutkovno predstavo Razbita buča. Miška si v najdeni buči izdolbe domek, a vanj ne spusti ne ježka, muce niti kužka. Mimo pride zajček dvigne bučo, oba z miško se prestrašita, buča pade na tla in se razbije. A zgodbe še ni konec. Vzgojiteljice skupaj z otroki ugotovijo, da bo iz semen vzknila nova rastlina, na kateri bodo ponovno zrastle buče.

Takrat pa je na vrata potrkala tetka Jesen. V pisane barve odeta, polna jesenskega listja in s prijateljem kosom na klobuku je v igralnico prinesla svež veter. Z dvema košaricama polnima jesenskega sadja in poljskih pridelkov, a žal pomešanih med seboj. Otroci so ji stvari pomagali ločiti in jih celo razporejati po barvah, ki jih je imela s seboj. Ob slovesu je tetka Jesen s svojo rdečo barvo in čopičem otrokom pobarvala lička, da bodo zdravi in veseli celo jesen.

Vzgojiteljice iz vrtca v Šentjanžu

Šentjanški glas - Šentjanški glas

Tok Kmetije Veles skozi poletje 2021

Tok Kmetije Veles skozi poletje je dinamičen – veliko različnih ljudi, ki pustijo delček sebe na kmetiji, hkrati pa odnesejo s sabo edinstveno življenjsko izkušnjo.

Tako kot se z dogodki in ljudmi napolni mali raj kmetije na Zemlji, tako cenimo tudi trenutke praznine in izdiha, ki pridejo za tem, ko obiskovalci zapustijo prostor. Namen organizacije in gostovanja teh dogodkov je v deljenju vrednot Velesa, izmenjave idej in dobrih praks ter obojestranskih navdihov, med družino in dolgoročnimi prostovoljci ter raznolikimi obiskovalci kmetije.

Dinamičnost se je na Kmetiji Veles začela že pred koledarskim začetkom poletja, ko smo gostili čudovito skupino otrok iz ljubljanske organizacije Skala. Otrokom smo skozi delavnice o naravni gradnji, zeliščih, živalih ter z ogledom kmetije, približali način samooskrbnega življenja in življenja z naravo.

Skozi program socialne aktivacije se nam je pridružila tudi Nina Šinkovec, ki je z nami skozi poletje enkrat tedensko soustvarjala prav takšen način življenja ter hkrati dobila priložnost, da pomaga pri organizaciji, pripravi in izvedbi dogodkov.

Čisto pred začetkom poletja je na Velesu zaigralo in zapelo od otroške radosti. Tokrat malce drugače – gostili smo otroški tabor »Življenje v naravi«, kjer so otroci v enem tednu dobili priložnost druženja v naravi ter osebne rasti skozi igrivo izkušnjo. Nosilca tabora sta bila Jošt Kromar in Urša Koren, ki

sta bila v preteklih letih prostovoljca na naši kmetiji. Projekt sta sofinancirala občina Sevnica in KS Šentjanž. Tabor je bil koristen na več ravneh: otroci so preživeli čas v varnem naravnem okolju, vzpostavili kar nekaj novih prijateljstev, prostor kmetije je zapolnila otroška kreativnost in razigranost, (ta je navdihnila tudi nas), Joštu in Urši pa se je odprla nova priložnost v izkustvu vodstvenih in organizacijskih sposobnosti.

Tako, pa smo zakorakali v poletje! Na začetku poletja se nam je pridružil nov prostovoljec Mattia iz Italije, ki je zamenjal mestno življenje z izkušnjo kmetije. Hkrati pa smo začeli izpolnjevati svoje sanje o gojenju gob! Letošnja nadgradnja Velesovih površin se skriva v novem gobarskem kotičku. Slednjega smo ustvarili s pomočjo Mihe Grulja, ustanovitelja organizacije Recigoba, znotraj projekta Mladi gradimo trajnostno, s podporo občine in krajevne skupnosti.

Tok poletja nas je v avgustu pripeljal do usposabljanja za mladinske vodje »Leader in me 2.0« znotraj evropskega programa Erasmus+. Treening je mladim iz različnih koncev Evrope in Balkana podal priložnost učnega procesa o vodstvenih sposobnostih in javnem nastopanju. Treening je bil čudovit dokaz, da lahko, ne glede na to, kako raznoliki smo si, stopimo skupaj in iz tega ustvarimo nekaj edinstvenega in unikatnega. Z dogodkom smo širili tudi zavedanje o spoštovanju prostora in lokalne skupnosti, ki ga ta obdaja.

Septembra sta ESE projekt zaključila dva srčna prostovoljca, Juana, ki je bila z nami od marca in Mattia. Podala sta se novim življenjskim izzivom in sanjam, s šolanjem v Španiji. Tako se je nekako simbolično zaključil en krog soustvarjanja, odprl pa se je nov jesenski tok. Velesu se je septembra zopet pridružila Nevena Savić. Dobrosrčna Srbkinja, ki je na Kmetiji Veles volontirala pred dvema letoma. Letos, so se ji odprla vrata za pridobitev novih znanj, vodstvenih ter organizacijskih veščin glede EU projektov in koordiniranja ter ustvarjanja skupine.

Poletje je začelo izdihovati svoje zadnje vroče dni, mi pa smo z veseljem, s prvim pripravljanim sestankom, pogostili tudi družino projekta WAAMOOM, ki ga koordinira GAIA Kosovo. Vsak projekt zahteva nekaj sanjanja in planiranja. WAAMOOM oz. »We Are All Made Out Of Mud« (slo. »Vsi smo narejeni iz blata«) je projekt v nastajanju, ki povezuje naravno gradnjo z delom za mlade.

Poletje je izdihnilo, vdihnili je jesen. Z njenim vdihom se je izvedla tudi kreativna delavnica »Video v naravi« s podporo Občine in Krajevne skupnosti. Že peto leto zapovrstjo ustvarjamo čudovite tematske videe. Ne zamudite letošnjih! Mi že komaj čakamo, da bodo urejeni in javno dostopni!

Poleg vseh ljubečih, nasmehanih, razburkanih, hvaležnosti in iskrenosti polnih trenutkov in dogodkov/projektov smo tekom poletja uspeli postaviti mongolsko jurto, indijanski tipi, posadili in pobrali ter predelali sezonske pridelke. Janez je poleg dela na kmetiji mentoriral in širil naravno gradnjo po terenu. Petra je v svojih raznolikih vlogah delovala na kmetiji ter kot trenerka tudi v evropskem in balkanskem prostoru.

Čeprav smo se zaradi vremenskih razmer v letošnji pomladi bili primorani odreči jabolkom, hruškam, figam, slivam, breskvam ... so naši vrtovi obilno dozoreli s paradižniki, slastnimi jagodami, očarljivim ognjičem, bučami, kumarami ... ter s tonami ljubezni, upanja, sodelovanja in pozitivnimi željami za prihodnost.

Lana Beribak Šolar, Prostovoljka programa Evropska solidarnostna enota - ESE

Pesmi

MLADA FANTA-JUNAKA

Že osemdeset let je minilo,
kar to se je godilo.
Mlada fanta sta junaka postala,
Milan in Janči se v veličastne spomine
zapisala.
Neprijazen vojni čas,
pokazal je res krut obraz.
Kar nekaj družin so sovražniki že izgnali,
domove izropali, požgali;
zato sta hotela spremeniti težko usodo,
pomagati ljudem, izbojevati svobodo.
Tistega jesenskega popoldneva
sta v Murnce prišla,
a žal izdana sta bila.
Nemočni so tovariši za njima hiteli,
ko tujci so ju ogrozili.
Proti množici vojakov okupatorja
borila v hiši sta se sama.
Čprav ujeta v sovražni obroč,
dobila sta nadnaravno moč.

Jesenski veter med drevjem v bližnjem
gozdu je šumel;
o pogumu, ljubezni do domovine šelestel.
Njuni junaški srca sta bili v upanju na lepši
svet,
a prekmalu utrغان bil jima je življenja
cvet.
Temna, pretemna noč je bila,
brez počitka in sna,
z orožjem v rokah pred žrelom sovražnika.
Končan je bil boj.
Brez sramotne predaje.
Junaški boj.
Vse za narod, domovino, svobodo.
Da odšla bi kruta vojna, njeno zlo.
Zato s spoštovanjem se jima vedno
poklonimo,
tistega težkega časa nikdar ne pozabimo!

Marija Bajt

SPOZNANJE

Jesensko šelestenje v krošnjah
prinaša slovo.
Listje neslišno odpada.
Umirjena pokrajina se veseli počitka.
Izpraznjena polja sanjajo
o semenih pomladi;
le žito je vzkliko,
z zelenilom jih poživilo.
Narava je pripravljena sprejeti
mehko puhasto odejo beline.
Dozorelo spoznanje govori,
letni časi so le trenutki večnosti.

Marija Bajt

JUNAKI DANAŠNJIH DNI

V slehernem času,
ko se črni oblaki nad deželo zgrmejo,
junaki iz ljudstva vzklijejo,
jutranji svit v temini ugledajo.

Pota usode so nedoumljiva,
koronavirus preži na nas,
junaki zdajšnjih dni pretnjo prepoznajo,
pogumno resničnosti v obraz zrejo.

S tisko, ki hromi življenje,
se neustrašno spopadajo,
povsod, kjer je treba, ledino orjejo,
skozi obdobje nas dobrohotno vodijo.

S poleni je njih cesta tlakovana,
z mnogimi uspehi je okronana,
naj bo kakršna že bodi,
ravno in pokončno po njej hodijo.

Ne godrnjajo in ne tarnajo,
potrpežljivo na njej vztrajajo,
trdni so kot viharniki,
ki ostrim viharjem kljubujejo.

Nesebično ljudstvu služijo,
rodno zemljo goreče ljubijo,
pravičnejši svet gradijo,
na oltar domovine dobra dela polagajo.

Ali občutijo podporo sodržavljanov,
mrvico hvaležnosti in spoštovanja?
Jih morda kdo izmed nas vpraša,
le kako vse to vaša srca zmorejo?

Eva Keber

Studenec 16, 8210 Trebnje, Slovenija

gradbeni inženiring d.o.o.

- gradbeni inženiring
- izvajanje nadzorov za visoke in nizke gradnje
- priprava dokumentacije za uporabno dovoljenje

Ko gradnja postane užitek! Za Vas že več kot 15 let!

T: 07 30 44 240, M: 041 759 888, E: urbing@siol.net, S: www.urbing.si

KO ZB za vrednote NOB Šentjanž si je za eno svojih vodilnih poslanstev zadala skrb za ohranjanje in urejanje pomnikov NOB v naši krajevni skupnosti. To poslanstvo nedvomno vestno opravlja, na kar želimo z zgornjim kolažem slik opozoriti tudi v tokratni številki Šentjanškega glasa. Nedvomno vredno pohvale.

TD Šentjanž

ARTEKO ŠENTJANŽ 2021

Čeprav leto od zaključka jubilejnega desetega ArtEka ni bilo ravno optimistično, je zelo hitro minilo in preteklo soboto se je tako zaključil že 11. ArtEko Šentjanž. Tudi letos so se umetniki od torka do nedelje v organizaciji Turističnega društva Šentjanž in Zavoda MUK Qra družili in ustvarjali na domačiji Felicijan v Peklu pri Šentjanžu. Letošnjemu ArtEku so svojo barvo na platnu pod taktirko umetniške vodje Jerce Šantej dodali Dime Temkov iz Makedonije, Vasja Urlih in Brane Širca iz Ljubljane, Tatjana Mijatović iz Radencev, Tina Konec iz Oplotnice, Tone Zgonec iz Boštanja, Ana Jazbec, Nena Bedek in Matic Svažič iz Sevnice ter Vili Lamovšek iz Mokronoga, ki je dogajanje fotografsko dokumentiral. Umetnike sta vse dni tudi budno spremljala in pri ustvarjanju sodelovala tudi devetletna Tajda in Tit. V soboto, 10. julija, se je tako v prisotnosti lepega števila prijateljev umetnosti zgodila otvoritev delovne razstave, ki sta jo z glasbenim vložkom na saksofonu popestrila Andrej Fon in Tit Knez Majcen. Tema letošnjega ArtEka se je ponujala sama po sebi. Tako so ob

sotočju dveh potokov in v neposredni bližini izvira stoletne vode umetniki letos ustvarjali na temo vode. Spet so nastala čudovita in povedna dela. Petdnevno dogajanje v Peklu so popestrili tudi spremljevalni dogodki. Tako je Rok Petančič v sredo izvedel vodeno degustacijo izbranih posavskih vin, Bojan Novšak pa je dogodku piko na i dodal s predstavitvijo unikatne lesene salamoreznice. V petek zvečer je ArtEko gostil Jožeta Meha, ki je umetnikom in obiskovalcem predstavil akvaponično pridelavo hrane in projekt SATILU AqF – pametnega akvaponičnega rastlinjaka. V sredinem dopoldnevu pa so udeleženci ArtEka izvedli izlet v Radež, kjer so si pri družini Kosem ogledali nasad sivke in izdelavo izdelkov iz nje.

Nedvomno je za nami prekrasen teden, ki je minil v znamenju umetnosti in prijetnega druženja s prijatelji. Vsak, ki je že bil del ArtEko družine, se v našo sredino rad vrača. V tem, da se kmalu zopet vidimo, smo si vsi enotni tudi letos. Lepo povabljeni, da nam sledite!

Petra Majcen

Foto: Goran Rovar

ŠENTJANŠKA TRŽNICA IN OTVORITEV RAZSTAVE ARTEKO TUDI LETOS

Zadnje septembrsko nedeljo v Šentjanžu se že tradicionalno veliko dogaja. Tudi letos je Turistično društvo ob spremljavi krasnega sončnega vremena popestrilo trenutno mrtvilo, ki ga že zadnje leto in pol kroji virus. Na trgu se je odvijala Šentjanška tržnica, ki je svoja vrata obiskovalcem odprla že enajstič zapored. Svoje izdelke so na prodaj postavile gospodinje, gospodarji, rokodelke in rokodelci. Še posebej

veseli pa smo bili tudi stojnice učenk in učencev OŠ Milana Majcna Šentjanž. Turistično društvo Šentjanž je že v tednu pred tržnico v sodelovanju s šolo organiziralo sonaravno ustvarjanje in delavnice v naravi, ki jih je vodil Dušan Klenovšek.

Le korak stran od dogajanja na tržnici pa so udeleženci letošnjega ArtEka Šentjanž na steni Repovževe štale na ogled

postavili dela, ki so nastala v začetku julija na domačiji Felicijan v Peklu na srečanju umetnikov, ki sta ga že tudi 11. leto zapored organizirala Turistično društvo Šentjanž in Zavod MUK Qra iz Sevnice. Letos so v naših koncih na temo vode ustvarjali Dime Temkov iz Makedonije, Vasja Urluh in Brane Širca iz Ljubljane, Tatjana Mijatović iz Radencev, Tina Konec iz Oplotnice, Tone Zgonec iz Boštanja, Ana Jazbec, Nena Bedek in Matic Svazič iz Sevnice ter Vili Lamovšek iz Mokronoga, ki je dogajanje fotografsko dokumentiral. Kot vsa leta do sedaj je tudi letos umetniško taktirko vihtela Jerca Šantelj iz Sevnice, ki je na tokratnem otvoritvenem dogodku prisotne presenetila z recitalskim talentom. Vse navzoče je pozdravil tudi predsednik sveta KS Šentjanž Boštjan Repovž. Nedvomno je za nami še en sklop dogodkov, ki jih ni bilo pametno zamuditi. Čudovito vreme je kar vabilo v pušč Dolenjske, ki je bil tako še bolj pisan kot sicer. Iz srca povabljeni, ko bo leto naokoli.

Petra Majcen

NOČNI POHOD NA TK PAV

Prvo počitniško junijsko soboto, ko naj bi luna zelo svetlo svetila, smo se tudi letos, že tradicionalno, podali na nočni pohod po rudarski tematski poti Tk pav. Bil je lep, topel poletni večer in to je tudi privabilo kar 21 pohodnic in pohodnikov.

Kresničke so nam namesto lune, ki je malo zamujala, kazale pot. Po uvodnem pozdravu smo se mimo gozdnega okna pri gozdnem robu in mimo duglazije odpravili po poti naših dedov, ki so tod nekaj kopali premog. Mimo gozdnega okna pri nizkem barju smo se nato tiho sprehodili do Črne mlake, majhnega jezera sredi gozda. Kot vedno, se je tudi tokrat na tem čarobnem mestu spodobilo malo postati, prisluhniti nočnemu govorjenju gozda in pokramljati s sopohodniki. Pot smo nato nadaljevali mimo gozdnega okna pri vodnem izviru, vse do vzpenjače. Sledil je spust do Hinje in nato mimo Rabzeljevih do Krmelja. Na izhodišče v Šentjanžu smo se vrnili po gozdni poti, kjer vsako leto, če tega aktualni virus ne prepreči, poteka tudi izgnanski pohod od Murnc do Telč, in tako sklenili krog.

Večer je bil res čaroben in pohod prijeten dvourni uvod v nočni počitek. Vsi smo si bili enotni, da se po rudarski tematski poti Tk pav v nočnem času spet podamo prej kot čez eno leto. Najlepše povabljeni, da se nam pridružite tudi vi. Seveda pa vedno povabljeni ob katerem koli času tudi sami, ob čemer si lahko dogodivščino popestrite s Knapovsko košarico. Povabilo v pušč Dolenjske torej velja.

Petra Majcen

"Vsakokrat, ko slišite, da je nekaj neozdravljivo, vedite, da to ni res. Vedite, da obstaja večja moč. Kdor se redno smeji in dosti giblje, si zdravje zagotovi."

OBELEŽITEV 70. OBLETNICE PGD VELIKI CIRNIK

Kljub slabemu vremenu smo uspeli na Velikem Cirkniku z upoštevanjem pogojev NIJZ izpeljati obeležitev sedemdesete obletnice Prostovoljnega gasilskega društva Veliki Cirknik skupaj s podporniki in povabljenimi gosti.

Ob tem jubileju smo s pomočjo Občine Sevnica prišli do novo asfaltiranih površin, ki so namenjene za športno igrišče, tako sta ob tej priložnosti župan občine Sevnica Srečko Ocvirk in predsednik PGD Veliki Cirknik Robi Dragan ob pomoči Šentjanških mažoret slavnostno prerezala trak na prostoru, kjer bo v bodoče igrišče na Cirkniku.

Tako smo ob jubileju razvili nov društveni prapor, ki je poseben v tem, da ima izvezeno ročno brizgalno imenovano »Ragin«. Ta je bila izdelana že v devetnajstem stoletju in je v lasti društva od sredine dvajsetega stoletja. Je lepo vzdrževana in je že 24 let glavni rekvizit na znamenitih Gasilskih igrah brez meja. Veliko je podpornikov, največji so botri prapora: Jože Lazar, Ključavničarstvo Bartolj in Kvadra mobil, Boštjan Berk ter častni član Janez Valant.

Velika pridobitev je tudi zbornik, ki opisuje zgodovino društva, poleg tega smo izpostavili nekatere posameznike, ki so pomembno prispevali k obstoju in razvoju gasilskega društva ter naredili opis zajemanja izvirske in padavinske vode v različnih zgodovinskih obdobjih na požarnem območju PGD Veliki Cirknik in tudi izpostavili podpornike, ki so nas podprli ob tej obletnici.

Ob tem jubileju sta predstavnica Gasilske zveze Slovenije in članica upravnega odbora Ana Somrak ter poveljnik Gasilske zveze Sevnica in regije Posavje ter član poveljstva GZ Slovenije Gašper Janežič podelila PGD Veliki Cirknik plamenico II. stopnje GZS in plamenico GZS nekdanjemu dolgoletnemu predsedniku PGD Veliki Cirknik Jožetu Zaplatarju.

Teden dni kasneje so potekale še tradicionalne Gasilske igre brez meja.

Zdravko Remar, PGD Veliki Cirknik, Fotografije: A. Stražišar Lamovšek

DPM Šentjanž

JESENSKE IGRE

Člani Društva prijateljev mladine Šentjanž smo v sodelovanju s konjeniki vabili na ličkanje koruze in jesenske igre pri konjeniškem kozolcu.

Tam nas je najprej čakal kup koruze, ki jo je bilo potrebno ličkati. Otroci so se med delom razveselili sladkih drobnarij skritih med koruzo. Ker nas je bilo veliko, smo hitro končali in na vrsti so bile igre. Začeli smo s hitrostnim ruženjem. Najhitrejša dva sta si izbrala vsak svojo ekipo. Dobili smo koruzno in kostanjevo ekipo, ki sta tekmovali v štafeti in na

koncu v vlečenju vrvi. Sledila je igra Met podkve, kjer so si prvi trije prislužili medaljo. Nadaljevali smo z Jesenskim kvizom in igro Dan – noč.

Med igrami smo se sladkali s pečenimi dobrotami naših članic, čajem in pečenim kostanjem.

Dobro razigrani in polnih trebuškov smo se poslovili z željo, da se kmalu spet vidimo.

JK

DU Šentjanž

IZLET DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠENTJANŽ

9. septembra, na lep pozno poletni dan, smo se člani DU Šentjanž podali na izlet. Najprej smo se zapeljali do skritega koticčka, ki so ga kartuzijani zelo premišljeno izbrali za prostor svojega bivanja – Jurklošter. Samostan je v 15. stol., v času ljubezenske zgodbe Friderika in Veronike Deseniške, nudil zatočišče ogroženim. Zanimivo je bilo pogledati samostansko knjižnico, kamrico skrivnih vedenj, prikrito celo večini menihov. Ogrelimo se s patrovim čajem, se posladkali z rogljičkom in pot nadaljevali do Slivniškega jezera.

šli po poti spomina do nekdanjega taborišča z željo, da žalostna preteklost ne bi obremenjevala sedanosti in prihodnosti.

Okusno kosilo nas je čakalo v Domu sv. Jožefa v Celju. Lepo urejen dom nudi varstvo starejšim, penzijsko nastanitev, restavracijo in catering. Po ogledu cerkve smo se odpeljali do Fontane piva v Žalcu in okušali različna piva. Ustavili smo se še v etnološkem muzeju v Laškem, kjer nam je vodič na zelo zanimiv način predstavil zgodovino kraja in pivovarne.

Polni novih znanj smo se vrnili domov. Imeli smo se lepo.

Vse naše člane naprošamo, da nam pomagajo z idejami za naslednji izlet.

Slavica Dežman

V spominskem parku – Teharsko grobišče, nas je sprejel teharski župnik. Podoživeli smo žalostno povojno dogajanje,

KUD Budna vas

ODSEVI SRCA

Kako zveni vaše srce, ko hrepeni, ko si nekaj želi? In kako, ko je ljubljeno? Je lažje povedati ali napisati svoje občutke? Si drznete svoje misli deliti z drugimi, razgaliti svoje srce pred publiko in upati na aplavz in ne plaz kritik? V svoje globoko izpovedne, čuteče pesmi, ki prihajajo iz globine srca in kažejo nežno plat duše, vabijo v novi pesniški zbirki Marija Bajt, Marjetka Florjančič, Renata Kuhar in Eva Keber. Kulturno umetniško društvo Budna vas je v juliju predstavilo knjigo *Odsevi srca*.

Prvo smo spoznali Marijo Bajt. Za pesniško zbirko je prispevala 23 pesmi. Zase pravi tako: »Sem upokojena prodajalka. Rodila sem se pred 59 leti na manjši kmetiji na Kalu. Prvo pesem sem napisala konec četrtega razreda, ker sem začutila, da moram poleg pisanja spisov povedati svoja občutja še v verzih. Tudi doma sem zajemala iz studenca besed. Mama je ob zimskih večerih glasno prebirala knjige, drugi pa smo jo poslušali. Objavljam v različnih časopisih, lokalnih glasilih in zbornikih. Rada se udeležim literarnih delavnic in različnih območnih srečanj. V letu 2009 mi je KUD Milan Majcen izdalo pesniško zbirko z naslovom *Moje pesmi ali Mati Zemlja*. Že kar nekaj let sem članica KUD Budna vas, kjer v Kulturno umetniški sekciji rada sodelujem in z drugimi ustvarjalci prebiram svojo poezijo na različnih prireditvah.

Pišem, ker čutim, da to preprosto moram. Najraje pišem po navdihu, težko mi je napisati nekaj, v kar sem prisiljena. Moje pesmi nastanejo čisto spontano in odležijo na različnih listih papirja, šele kasneje jih uredim in izpilim za v moj arhiv in vnos v računalnik. Pišem v vezani ali prosti obliki, kar me trenutno navdihuje. Za zgodbo si navadno vzamem malo več časa, saj kar dolgo hodi z mano v mislih, šele nato jo prenesem na papir ali kar v računalnik.«

Naslednja se je predstavila Marjetka Florjančič. Pesnica in fotografinja. Njen osrednji motiv pesmi je ljubezen. Sprašuje se o odnosih med ljudmi, smislu bivanja. Za pesniško zbirko je

17. julija 2021 je v Kulturni dvorani Šentjanž potekala predstavitev pesniške zbirke štirih avtoric iz Šentjanža in okolice. Knjiga je nastajala skoraj leto dni, pobudo zanjo je dal predsednik Krajevne skupnosti Šentjanž Boštjan Repovž.

Dogodek je povezovala predsednica KUD Budna vas Tadeja Dobriha, ki je po uvodnem pevskem nastopu predstavila društvo in vse tri sekcije. Prva sekcija so Ljudske pevke Solzice, ki jih vodi nekdanja predsednica društva Magda Sigmund. Druga sekcija društva so literati pod imenom KUS, ki jo vodi Marija Bajt. Tretja sekcija je Art Lipa. To so slikarji, ki jih vodi Elena Sigmund, diplomirana likovna pedagoginja. Od leta 2017 poteka avtorski program Mala Akademija, kjer učenci od 6. leta dalje v šolskem letu pridobivajo znanja akademskega risanja in slikanja.

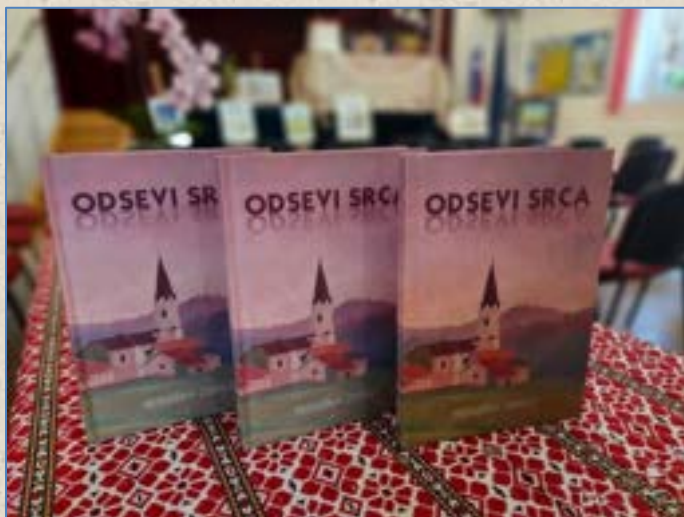
»Da bi bolje razumeli pesmi naših avtoric, jih moramo prej spoznati. Kakšno je njihovo besedno valovanje, katere motive najgloblje opišejo, iz kakšnih občutij in spominov izhajajo. Kakšna je njihova življenjska zgodba, da so tukaj in zdaj v Kulturni dvorani v Šentjanžu.« To so bile besede voditeljice, preden so avtorice na odru prebrale nekaj svojih pesmi. Publiki je bila predstavljena življenjska zgodba vsake avtorice.

prispevala pet pesmi ter dve fotografiji, ki ju najdete za notranji prvi in zadnji strani knjige.

Zase pravi tako: »Podeželje je kraj, kjer sem odraščala, kjer živim, kjer sem in kjer bom. Narava, del nas v vsakem trenutku in bitju srca. Vedno in povsod. Le opaziti jo je potrebno, si vzeti čas, mogoče mimogrede. Ljudje smo del nje. Življenje pri vsakomur piše svojo zgodbo, a pomembno je, da iz vsake zgodbe potegnemo najboljše in se iz nje naučimo.

Življenje pa ni nikoli dolgočasno, vedno je polno izzivov, pa naj bo to na enosmerni poti ali na križiščih življenjskih poti. Kot materi treh otrok, življenju na kmetiji in kupu drugih obveznosti, kateri se pridružuje služba, je dan, kot marsikomu v današnjem tempu življenja, včasih res prekratek. V pisanju pesmi sem našla tolažbo, resnico, kasneje izziv, ki me spremlja že od najstniških let. Ujeti trenutki skozi objektiv fotoaparata me spremljajo približno 10 let. Motivi so povezani z naravo, ljudmi in objekti iz njene bližnje okolice. Pesmi in fotografije me povezujejo s KUD Budna vas, v katerem sem preživela marsikateri lep literarni večer in v okviru društva predstavljala pesmi in razstavljala fotografije. Žal mi je le, da trenutno temu ne morem nameniti več časa. A tako je, življenje tke prioritete in sami izbiramo tisto, kar nam je na koncu najbolj pomembno. Družina in obstoj.«

Vsi, ki vsaj občasno pridete v cerkev ob nedeljah, zagotovo poznate zborovodkinjo Renato Kuhar. A ni le to. Renata veliko piše. Še najraje, če dobi naročilo, komu in s kakšnim sporočilom naj bosta pesem ali govor namenjena.

Spoznajmo, kaj pravi o sebi: »Po rodu Gorenjka, a v srcu Dolenjka, ki me je usoda pred več kot pol stoletja novim staršem poslala, katerim do pozne starosti ob strani sem stala. Je moje življenje družina, kmetija, služba in zbor, ki že več kot trideset let me vsako nedeljo zvabi na kor, a tudi ljubezen do grajskih soban, v katerih sem že več kot desetletje pustila, še vedno v mislih je dobro poznan. Tudi na vinogradnike nisem pozabila, ko svoj življenjepis sem v pesmi izlila. A zagotovo še najbolj se ve, da ob mojih napisanih govorih so prisotne solze. Da pišem pesmi, še vsakdo ne ve, a največ je tistih, v katerih so izražene iskrene želje.

Pišem, kaj je življenje, usoda, trpljenje in cilj, do katerega grem, ne glede na čeri, ki največkrat so v rokah ljudi. A tisti, ki me na zemljo je poslal, zagotovo je vedel, kakšno nalogo bo zame izbral.«

Kot četrta se v knjigi s svojimi petimi pesmi predstavlja Eva Keber. Lepota je v drobnih stvareh. Njene pesmi so razpoloženske, njene besede izžarevajo veselje in ljubezen do narave. Pa naj bo to pšenično polje, vinograd, cvetoči vrtiček.

O sebi Eva pravi tako: »V svojem srcu nosim dve zemeljski domovini. Obe sta mi enako ljubi. Češka je domovina mojega otroštva in mladosti. V Slovenijo, ki je postala moja druga domovina, me je pripeljala ljubezen. Z mojem sva zgradila dom in delavnico, ki je nama dajala kruh, ter si ustvarila družino. V Budni vasi živim štiri desetletja. Prvi poganjki pisanja zgodbic in pesmic so vzkli v času, ko sem bila šolarica. Od nekdaj me prevzema in me navdihuje lepota

narave, ljubezen, srčnost človeškega bitja, čar življenja, lepa domača beseda, domovina, književnost, zgodovina, etika, duhovnost. Razna doživetja in občutja odsevajo v napisanem. Pisanje pesmic in proze je ena izmed mojih ljubiteljskih dejavnosti. Sodelovala sem na literarnih delavnicah in natečajih, ki jih prireja JSKD, ter se udeležila literarnih delavnic in ustvarjalnic drugih prirediteljev. Hvaležna sem jim, izpopolnjevala sem se v pisanju ter si širila nova obzorja. Moje pesmi so objavili v krajevnem in občinskem časopisu ter drugih glasilih. Dragocene in trde življenjske izkušnje mojih staršev in sorodnikov so vplivale na moje življenje. Dovzetna za stisko, sem delovala na področju socialnega dela. V veselje mi je bilo tudi, da sem kot prostovoljka vodila skupino starejših za samopomoč. Jesen življenja preživljam doma, v zavetju družine in v sožitju z naravo. Branje dobrih knjig mi prinaša veliko svetlobe v srce. Rada se mudim na ljubem vrtu. Srečo občutim v ljubezni, miru duše in drobnih radostih ...«

Ob predstavitvi novih pesmi so bila na ogled tudi likovna dela članov likovne sekcije Art Lipa, ki krasijo pesniško zbirko, kar ji daje dodatno vrednost. Slike za knjigo so prispevali: Elena Sigmund, Gordana Dobriha, Irena Zgonc, Mojca Musar, Julija Kermc, Klara Sonc, Marcel Kajtna in Matevž Orešnik. Na odru je Elena Sigmund predstavila, kako je oblikovala knjigo in o izbrani temi slik - arhitektura v krajevni skupnosti.

Uvodne misli kulturnega večera je podal Boštjan Repovž, kasneje je na oder stopil tudi župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk in v vzpodbudnem govoru zajel svoja občutenja po predstavitvi knjige.

KUD Budna vas se iz srca zahvaljuje vsem sponzorjem. To so: Občina Sevnica in župan Srečko Ocvirk; Krajevna skupnost Šentjanž in predsednik Boštjan Repovž; JSKD OI Sevnica; GMP Prijatelj d.o.o.; Martin Zupan s.p.; Sava avto d.o.o.; Albina Medved s.p. in Domačija Repovž. Zahvaljujemo se tudi Majdi P. Repovž, ki je celotno knjigo lektorsko pregledala, ter Smiljani Radi, novinarki Posavskega obzornika, ki je bila povabljen, da predhodno prebere vse pesmi in zapiše literarno kritiko. Knjigo so natisnili v tiskarni Reklame Kermc, Slavko Kermc s.p., v 500 izvodih.

Vsi sponzorji, avtorice pesmi, slikarji in ostali sodelujoči pri nastajanju knjige so bili nagrajeni z darilom.

V društvu so 14. avgusta organizirali kolonijo z ekskurzijo, da bi raziskali zgodovinske in kulturne spomenike. V cerkvi Svete trojice v Hrastovljah so si ogledali freske iz poznega srednjega veka in začetka renesanse. Najbolj znana freska pa je Mrtvaški ples. Nato so obiskali Simonov zaliv, kjer so skicirali morje in iskali navdih za naslednja likovna dela. Sledil je ogled Vile s pristaniščem v Izoli. To je kulturni spomenik iz rimskega obdobja. Vila je bila zgrajena po ustanovitvi rimske kolonije

Akvileje (181 let pred našim štetjem). Po arheološkem parku sta člani sekcije Art Lipa popeljala tamkajšnja arheologa. Za konec so se najmlajši preizkusili v gradnji obokov in v igranju starih rimskih iger.

Morski motiv je bila tema udeležencev Male Akademije na letošnji likovni delavnici. Za delo je vodja Elena Sigmund izbrala tri klasične morske motive. Udeleženci so opravili študije slik, ki korak za korakom razkrivajo skrivnosti večplastnega oljnega slikarstva ruske klasične šole. Ustvarjali so otroci, ki imajo že dovolj izkušenj s slikarstvom in odrasli.

S sliko z morskim motivom se je na razpis Videz tipnega, v organizaciji JSKD OI Krško prijavila Gordana Dobriha. Njena slika je med ostalimi prijavljenimi iz Dolenjske, Bele Krajine in Posavja razstavljena v Dvorani v Parku v Krškem. Razstava bo na ogled do 19. oktobra.

Hkrati vas vabimo na samostojno razstavo učenca Male Akademije Marcela Kajtna, ki bo v Kulturni dvorani Loka pri Zidanem Mostu na ogled od 22. oktobra 2021, ter na samostojno likovno razstavo Elene Sigmund od 12. novembra 2021 v Galeriji Ana v (stari) Sevnici. Točen termin ure sporočimo na Facebook strani Kulturno umetniško društvo Budna vas, zato nas vsečkajte ali pišite na e-naslov predsednice društva: kudbv.tadejadobriha@gmail.com, kjer lahko naročite svoj izvod pesniške zbirke.

OMPZ Kresnice

30 LET KRESNIC

Mladinski pevski zbor Kresnica župnije Šentjanž praznuje 30 let delovanja. Svojo obljubo po nadaljnji vztrajnosti bomo potrdili v nedeljo, 21. novembra, ob 10. uri v farni cerkvi v Šentjanžu s slovesno sveto mašo in krajšim koncertom po njej. Mašo bosta vodila salezijanska duhovnika Don Peter Pučnik in Boštjan Jamnik, ki sta tesno povezana z nami od samega začetka našega delovanja.

Renata Kuhar, zborovodja

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž vas v letošnjem letu prijazno vabi še na dva dogodka, ki ju bodo organizirali, če bo decembrska epidemiološka slika to dopuščala.

25. 12. 2021 ob 19.30, **BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT** Godbe Slovenskih železnic iz Zidanega Mosta z gosti, v športni dvorani osnovne šole v Šentjanžu. Informacije: Boštjan 041 709 287.

26. 12. 2021 ob 10.30, **BLAGOSLOV KONJ NA ŠTEFANOVO** na parkirišču KS Šentjanž. Informacije: Franci 031 873 722.

Najlepše povabljeni!

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

NAGRADNA KRIŽANKA

V V

ŠG	A	B	1			Č	D	E	F
			C						
2									
3									
4							5		
							G		
6				7					
				H					
8			9					J	K
			I						
ŠG	10					11			
	L								
12						13			
						M			
14									
15					16				

VODORAVNO:

1-znak za kositer, 2-skladatelj, 3-ženska po okrevanju, 4-prebivalec na tratih, 5-Oto Oberstar, 6-snov za lakiranje, 7-cevčica, 8-visoka igralna karta, 9-pečenje, 10-perunika, 11-pijača iz sadja, 12-uradno potrdilo, 13-Edvard, 14-nestalna oseba, 15-Ivica, 16-visoka vzpetina;

NAVPIČNO:

A-manjša jama, kotanja, B-dajanje okraskov na kaj, C-prehod v noč, Č-narekovanje besedila, D-veznik, E-hiter dvig s tal in nazaj, F-živalska noga, G-kraj v Tuhinju, H-dirkalna steza, I-glas pri prelomu, J-del gledališča, K-prevleka telesa človeka, L-Anica, M-Lojze Gorjanc.

Pripravil: Milan Sotlar

Geslo v rumenem polju navpično napišite na dopisnico in jo pošljite do **30. novembra 2021** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je: **MANIKIRA**.

Srečna izžrebanka je **Majda Klun, Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž**. Nagrajenka prejme frizuro Frizerstva Zinka Žganjar s.p., Krmelj 21a. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo**.

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: MANIKIRA, OPERATER, TON, TAKT, ETAPA, VI, NE, ORLIČ, OKEL, UZO, SADILNIK, TRAVIATA.

Nagradno vprašanje

V prejšnji številki smo vam zastavili vprašanje: Kateri tradicionalni dogodek je letos junija že desetič organizirala Krekova konjenica? Odgovor je Pohod po mejah občine Sevnica. Srečni izžrebanec je **Stane Bale, Šentjanž 37, 8297 Šentjanž**. Nagrajenec prejme moško striženje Frizerstva Zinka Žganjar s.p., Krmelj 21a. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo**.

V tokratni številki vam zastavljamo naslednje vprašanje: Kako se imenuje tematska pohodna pot v Jatni, katere skrbnik je KO ZB za vrednote NOB Šentjanž?

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje do **30. novembra 2021** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si. Med prispelimi odgovori bomo izžrebali srečno nagrajenko ali nagrajenca.

PREVERITE MOŽNOSTI NA
www.gostilna-repovz.si

DARILNI BON

Podarite doživetje v gostilni Repovž,
sebi ali svojim bližnjim!

PRIJATELJ

**GRADBENA MEHANIZACIJA
IN PREVOZI D.O.O.**

- ZEMELJSKA PRIPRAVLJALNA DELA
- IZGRADNJA CESTNE INFRASTRUKTURE
- IZGRADNJA KOMUNALNIH OMREŽIJ
- VZDRŽEVALNA GRADBENA DELA
- STROJNE STORITVE
- PREVOZI TOVORA

GMP PRIJATELJ gradbena mehanizacija in prevozi d.o.o.
Podboršt 15, SI 8297 Šentjanž, Slovenija

 041 651 405

 gmp.prijatelj@siol.net

 www.gmprijatelj.si